

Yokluğunda Canım Hep Elemde

– GürhanGürses · 15 Nisan 2015

ey sevgili, bu sana kasidemdir
kalpten gelen bir hediyemdir
sen bana dünyanın en güzeli, en özeli
hasretim sana aşkın kalbime işledi işleyeli
aklım başımda mı sanırsın seni severken
aşkım kalbimde mi bilirsın seni özlerken
'sevgiliye'dir şiirin bu bölümü
güzeledir bu, aşkın güdümü
göze nimettir her bir güzelliğın
söze malzemedir her bir özelliğın
gül bahçesine aheste aheste çıkınca sen
kapanır bütün güller mahcubiyetinden
dut yemiş olur dallarda bülbüller
put kesilir olduğun her yerde güller
baktığım göğre mavi sensin
kokladığım çiçeğre mayi sensin
ömrüme mayasın kalbime ayasın
kalbime mahyasın keyfime kahyasın
sen bu ömrün tek taşı
gözümün en güzel yaşı
aldığım her nefes verdiğim tek ses
içimdeki heves bir de bana doğru es
seni övecek kadar şair değilim
seni yazacak kadar nasir değilim
sen kışı bitiren mevsim
hüznü alıp götürren isim
baktığın her gönül virandır
yaktığın her can haraptır
daha ne diyeyim bilmiyorum
tek bildiğim seni seviyorum
o kadar şanslıyım ki seni sevdiğim için
teşekkürler banadır biliyorsun niçin
seni en güzel ben severim bu alemde
yokluğunda canım hep elemde